

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce: **JUDr. V. A.**, bytem ....., zast. JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o úpravu výše starobního důchodu, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26.8.2013, č. j. 300 129 454/315-LT,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, ze dne 26.8.2013, č. j. 300 129 454/315-LT, s e z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Lubomíra Müllera, advokáta se sídlem Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5 na nákladech řízení částku 11.627 Kč, do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 26.8.2013, č. j. 300 129 454/315-LT, žalovaná zamítla námitky účastníka řízení a rozhodnutí ČSSZ ze dne 19.6.2013, č.j. 300 129 454 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ podle ust. § 24 odst. 4 zák. č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích ve znění pozdějších předpisů (dále v textu zákon o mimosoudních rehabilitacích) a podle ust. § 68 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále v textu zákon o důchodovém pojištění) ve spojení s § 95 zák. č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31.12.1995 stanovila, že se starobní důchod účastníka řízení od 18.4.1991 zvyšuje na částku 2.983 Kč měsíčně, která byla v průběhu let 1991 až 2013 v souladu s příslušnými obecně závaznými právními předpisy průběžně valorizována do výše od lednové splátky 2013 na 10.576 Kč procentní výměry měsíčně, na 2.330 Kč základní výměry měsíčně a výše zvláštního příspěvku v důchodu podle

zák. č. 357/2005 Sb., 2.676 Kč měsíčně, tj. na celkovou výši 15.582 Kč měsíčně. V námitkách účastník řízení uvedl, že napadeným rozhodnutím mu byl zvýšen příplatek k důchodu za službu v PTP od 1.10.1951 do 10.1.1954 podle zákona o mimosoudních rehabilitacích z 405 Kč měsíčně na 410 Kč měsíčně, jak o to žádal dne 12.2.2013. V žádosti i v rozhodnutí byl však opomenut metodický pokyn ČSSZ ze dne 4.6.1993, č.j. 071-5000-4.6.1993, podle něhož se počet měsíců služby ve vojenských táborech nucených prací hodnotí tak, že se počet kalendářních dnů této služby vydělí 30 a za každých 30 dnů náleží příplatek ve výši 15 Kč. V případě účastníka řízení jde o 92 dnů v roce 1951, 366 dnů v roce 1952, 365 dnů v roce 1953 a 10 dnů v roce 1954, tj. celkem 833 dnů a po vydělení číslem 30 jde o 27,77 měsíce. Při částce 15 Kč za měsíc by tedy příplatek měl činit po zaokrouhlení 417 Kč. Žalovaná namítá, že postup výpočtu příplatku k důchodu navrhovaný účastníkem se neslučuje s postupem uvedeným v metodickém pokynu, podle něhož se počet kalendářních měsíců této služby vydělí 30 a za každých 30 dní náleží příplatek 15 Kč. Účastník řízení vykonával dobu služby u PTP v délce 833 dnů, po vydělení číslem 30 vyjde 27 měsíců a 23 dnů a příplatek, který náležel za 27 měsíců a činil 405 Kč. Za zbytek 23 se příplatek neposkytoval. Následně začala ČSSZ přepočítávat dobu služby na deniny a pak doba služby u PTP v případě účastníka řízení činí v době od 1.10.1951 do 31.12.1953 27 měsíců a od 1.1.1954 do 10.1.1954 10 dnů, tj. 0,32 měsíce a výše příplatku za 27,32 měsíců činí 410 Kč.

V žalobě žalobce namítal nesprávné právní posouzení věci žalovanou, když zmíněný metodický pokyn neříká, že by se oprávněným osobám neměly jednotlivé dny započítávat, jestliže žalovaná podle zmíněného metodického pokynu příplatek za jednotlivé dny neposkytovala, pak jednala sama v rozporu s tímto metodickým pokynem. Žalobce má za to, že správný výpočet podle zmíněného metodického pokynu je takový, že celkový počet dnů 833 se vydělí 30 a výsledek 27,77 se vynásobí 15 Kč a následně zaokrouhlí na celé koruny nahoru, tj. na částku 417 Kč. Navrhl proto soudu, aby napadené rozhodnutí ze dne 26.8.2013 i rozhodnutí ze dne 19.6.2013 shora specifikovaná zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že podle § 24 odst. 4 zákona o mimosoudních rehabilitacích se osobám uvedeným v § 18 odst. 1 poskytuje k důchodu příplatek 15 Kč za každý měsíc této služby. Podle Metodického pokynu ČSSZ ze dne 4.6.1993, č.j. 071-5000-4.6.1993 se pro účely stanovení výše příplatku k důchodu podle § 24 odst. 4 zákona o mimosoudních rehabilitacích počet měsíců služby ve vojenských táborech nucených prací hodnotí tak, že se počet kalendářních měsíců této služby vydělí 30 a za každých 30 dní náleží příplatek ve výši 15 Kč. Žalobce vykonával službu u PTP od 1.10.1951 do 10.1.1954 v délce 33 dní, po vydělení číslem 30 vyjde 27 měsíců za něž náleží příplatek 405 Kč a za zbytek 23 dnů se neposkytoval. Následně s ohledem na judikaturu NSS žalovaná začala přepočítávat dobu služby u PTP na deniny. V případě žalobce dobu služby u PTP činila v době od 1.10.1951 do 31.12.1953 27 měsíců a od 1.1.1954 do 10.1.1954 10 dnů, tedy 0,32 měsíce. Výše příplatku podle § 24 odst. 4 zákona o mimosoudních rehabilitacích tak činí 410 Kč (27,32 x 15). Uvedený výpočet odpovídá ustanovení zákona o mimosoudních rehabilitacích i judikatuře NSS, byť v případech judikovaných tímto soudem se jednalo o příplatky k důchodu podle jiných zákonů, ovšem se stejnou skutkovou podstatou, tj. 15 Kč za každý měsíc, a výroku soudu, že za každý den trvání rozhodné doby nad dobu ukončených měsíců je třeba poskytnout alikvotní část z uvedené měsíční částky. Žalovaná proto navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V podání ze dne 26.10.2013 žalobce namítá, že žalovaná pro výpočet příplatku k důchodu má aplikovat vlastní pokyn ze dne 4.6.1993 a judikaturu NSS, která řešila otázku tzv. denin, neboť metodický pokyn toto neřešil. Ve světle judikatury NSS by měla celkový počet dnů vydělit 30, tím zjistit počet měsíců a zbývající dny započítat příslušným zlomkem. Vyslovil souhlas s rozhodnutím věci bez nařízení ústního jednání.

Žalovaná ve vyjádření ze dne 5.11.2013 k replice žalobce uvedla, že metodický pokyn ze dne 4.6.1993 již neaplikuje, neboť byl nahrazen novým výkladem z judikatury soudů a obecně uvedla, že vnitřní instrukce aplikuje v rámci správního orgánu, neuvádí je ve svých rozhodnutích. Soudům nepřísluší zasahovat do pracovního postupu žalované a uložit jakým způsobem má alikvotní částku představující odškodnění za zbývající dny nedosahující měsíc služby u PTP vypočíst, pokud není postup výpočtu upraven právním předpisem. Zároveň vyslovila nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání.

Žalobce v reakci na podání žalované ze dne 5.11.2013 podotýká, že dosavadní judikatura se zabývala výpočtem příplatku k důchodu podle zákona č. 119/1990 Sb., přičemž metodický pokyn z 4.6.1993 výslovně uvádí, že příplatek k důchodu podle tohoto zákona se počítá jinak. NSS přikázal ve svých rozsudcích, jak se má příplatek vypočítat a příkladmo uvádí čísla jednacích těchto rozsudků. Pokud žalovaná odkazuje na judikaturu, měla by ji na metodický pokyn aplikovat, tzn. zjistit počet měsíců a deniny započítat podle judikatury NSS.

Při soudním jednání žalobce uvedl, že žalovaná měla aplikovat jak metodický pokyn, tak i příslušné judikáty NSS, tj. sečíst dobu PTP, vydělit 30 a zůstatek přiznat jako deniny.

Žalobce předložil soudu Směrnici MPSV ČR č. 23-11321/93 jako součást Směrnice žalované č.j. 071-5000-4.6.1993 týkající se způsobu stanovení počtu měsíců služby ve VTNP (bývalých PTP), podle jehož se počet měsíců služby ve vojenských táborech nucených prací hodnotí tak, že se počet kalendářních měsíců této služby vydělí 30 a za každých 30 dnů náleží příplatek ve výši 15 Kč. Vzhledem k tomu, že jde o fotokopii Směrnice, lze připustit, že je text soudem shora uvedený, nelogický. Při pořízení fotokopie zřejmě nebyly úplně okopírovány konce řádků a vypadlo tudíž slovo „dnů“, neboť podle předloženého textu počet kalendářních měsíců vydělit 30 jde prakticky pouze tehdy, činil by tento počet kalendářních měsíců nejméně 30.

K rozhodnutí o věci soud nahlédl do rozsudků NSS, které uvedl žalobce ve svém podání ze dne 8.11.2013. Z rozsudku č.j. 6 Ads 7/2007-37 ze dne 25.10.2007 vyplývá, že: „Žalovaná zastává právní názor, že lze poskytnout příplatek k důchodu výhradně za každých 30 po sobě následujících dní. V projednávané věci pak přiznala ve spojení s ust. § 25 odst. 8 zákona o soudní rehabilitaci příplatek k důchodu pouze ve výši 30 Kč za dobu věznění od 5.10.1989 do 8.12.1989, tedy za 2 měsíce. Zákon o soudní rehabilitaci podle NSS v ust. § 25 odst. 7 písm. b) jako podmínku vzniku nároku na příplatek k důchodu nestanovuje pobyt ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody v celých měsících, ze zákona vyplývá, že jakákoliv doba strávená ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody je dobou, za kterou má být poskytnuto odškodnění, v daném případě příplatek k důchodu. Ust. § 25 odst. 7 písm. b) je pak pouze technickým vyjádřením způsobu výpočtu odškodnění formou příplatku k důchodu, stanoví-li, že za každý měsíc vazby či výkonu trestu odnětí svobody náleží příplatek k důchodu 15 Kč měsíčně. Za každý den trvání vazby nad dobu ukončených měsíců je pak třeba podle názoru NSS poskytnout alikvotní část z uvedené měsíční částky. V souzené věci stěžovateli náležel příplatek k důchodu zvýšený ještě o alikvotní část měsíčního navýšení ve výši čtyř třicetin.“

Obdobně judikoval NSS v rozsudku č.j. 3 Ads 15/2006-49 ze dne 25.10.2006, jehož právního názoru se dovolává další rozsudek NSS č.j. 6 Ads 121/2006-47 ze dne 26.7.2007. Shora uvedené rozsudky vykládaly postup podle ust. § 25 odst. 7, 8 zák. č. 119/1990 Sb., tj. poškozený mohl žádat, aby mu byly namísto nároku vyplývajících z ustanovení předchozích odstavců (§ 25) poskytnuty měsíční příplatky k důchodu v částce b) 15 Kč za každý měsíc vazby a výkonu trestu odnětí svobody v ostatních případech. Ust. § 24 odst. 4 zákona o mimosoudních rehabilitacích stejným způsobem upravuje poskytnutí příplatku k důchodu za účelem zmírnění krivd způsobených osobám uvedeným v § 18 odst. 1 a to příplatek 15 Kč za každý měsíc této služby.

Pokud žalovaná v případě zákona č. 119/1990 Sb., aplikovala postup tak, že příplatek k důchodu podle tohoto zákona výhradně náleží za každých 30 po sobě následujících dní, tomu pak odpovídá i jí uvedený postup v předmětné věci, kdy sečetla celkovou dobu služby žalobce u PTP v trvání 833 dní, vydělila číslem 30 a získala 27 měsíců a 23 dnů. Následně, jak uvedla, pak začala přepočítávat dobu služby u PTP na deniny a v projednávané věci dovodila, že v případě žalobce činí doba služby od 1.10.1951 do 31.12.1953 27 měsíců a na deniny přepočítala pouze dobu od 1.1.1954 do 10.1.1954. Způsob výpočtu příplatku v prvním případě odpovídá názoru NSS a lze ho akceptovat i na způsob výpočtu doby služby u PTP (...*zastává právní názor, že lze poskytnout příplatek k důchodu výhradně za každých 30 po sobě následujících dní*, tj. v této věci za 27 měsíců). Za zbývajících 23 dnů služby pak musí být příplatek stanoven v poměru původního dělitele, tedy ve zlomku 23 ku 30. Nastíněný způsob výpočtu příplatku k důchodu odpovídá nejen metodickému pokynu žalované ze dne 4.6.1993, ale i judikatuře NSS, byť se vztahovala ke způsobu výpočtu podle zákona č. 119/1990 Sb. Stejně jako ust. § 25 odst. 7 písm. b) zákona č. 119/1990 Sb., i ust. § 24 odst. 4 zákona o mimosoudních rehabilitacích je pouze technickým vyjádřením způsobu výpočtu odškodnění formou příplatku k důchodu, stanoví-li, že za každý měsíc této služby se k důchodu poskytuje příplatek 15 Kč.

Na základě shora uvedeného výkladu dospěl soud k závěru, že výše příplatku k důchodu žalobce podle zákona o mimosoudní rehabilitaci a judikaturu soudů až dosud nebyla stanovena správně, proto napadené rozhodnutí zrušuje ve smyslu ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního a vrací věc žalované k dalšímu řízení se závazným právním názorem vysloveným soudem shora.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má úspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení, na kterých účtoval za zastoupení advokátem. Na nákladech řízení zástupce žalobce účtoval za 5 úkonů právní služby a 5x náhradu hotových výdajů s tím, že je plátcem DPH. Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení zástupce žalobce tak, že jí náleží za 5 úkonů právní služby právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, replika k vyjádření žalované, vyjádření k replice žalované, účast u jednání soudu dne 31.3.2015 (podle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění), vždy za 1 úkon právní služby po 1.000 Kč a ke každému úkonu právní služby náhradu hotových výdajů, tj. 5x 300 Kč, tj. celkem 6.500 Kč, kterou soud navýšil o 21% DPH, tj. o 1.365 Kč na 7.865 Kč, náhrada za cestu zástupce žalobce k procesnímu soudu a zpět činí 3.762 Kč, takže náklady řízení žalobce činí celkem 11.627 Kč, které je žalovaná povinna zaplatit do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. března 2015

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová